

Natuurtoets herontwikkeling perceel Breukink te Rha

Voortoets in het kader van de Nbwet

Definitief

K3Delta

Grontmij Nederland B.V.
Arnhem, 3 februari 2015

Verantwoording

Titel : Natuurtoets herontwikkeling perceel Breukink te Rha
Subtitel : Voortoets in het kader van de Nbwet
Projectnummer : 328147-28
Referentienummer : GM-0146319a
Revisie : D2
Datum : 3 februari 2015

Auteur(s) : mr. A.H. Tuitert
E-mail adres : daniel.tuitert@grontmij.nl
Gecontroleerd door : drs. E. Thomassen

Paraaf gecontroleerd :

Goedgekeurd door : ir. J.G.A. Reijerink

Paraaf goedgekeurd :

Contact : Grontmij Nederland B.V.
Velperweg 26
6824 BJ Arnhem
Postbus 485
6800 AL Arnhem
T +31 88 811 66 00
F +31 26 445 92 81
www.grontmij.nl

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	4
2	Toetsingskader	6
2.1	Natuurbeschermingswet 1998	6
2.2	Toetsingskader voortoets.....	6
2.3	Bevoegd gezag	7
3	Beschrijving relevante Natura 2000-gebieden.....	8
3.1	Afbakening	8
3.2	Natura 2000-gebied Rijntakken (deelgebied Uiterwaarden IJssel)	8
4	Effecten en toetsing	13
4.1	Afbakening	13
4.2	Oppervlakteverlies	13
4.3	Verstoring.....	13
4.4	Stikstofdepositie	14
5	Conclusie	15

1 Inleiding

Voor een perceel langs de IJssel ter hoogte van Rha bestaan herontwikkelingsplannen. De voorgenomen activiteit bestaat uit het creëren van een gradiëntrijk grasland voor weide- en watervogels met 1:18 taluds tot een diepte van maximaal 1,75 m minus huidig maaiveld. De oppervlakte van het plangebied is circa 4 ha (60 m bij 650 m). Het plangebied bestaat uit de percelen Steenderen U 569, 570 en 597 met een kleine perceelsoverschrijding naar U 545 en U 550 (zie figuur 1.1).

Het betreffende perceel is in het verleden (jaren '50) afgeticheld ten behoeve van de plaatselijke dijkversteving. Het ontwerp houdt in dat in de lengterichting (rivierrichting) een maaiveldverlaging ontstaat met 1:18 taluds zonder hoeken (uitmaaibaar). Het perceel wordt nu afwisselend als bouwland en grasland gebruikt en het wordt vochtig bloemrijk grasland t.b.v. weide- en watervogels. Aangezien het plangebied binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied Rijntakken ligt, is een voortoets in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet) uitgevoerd om te bepalen in hoeverre significante effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van kwalificerende habitattypen en/of leefgebieden van soorten kunnen worden uitgesloten. Voorliggende rapportage bevat de uitkomsten van deze voortoets.

Grontmij

2 Toetsingskader

2.1 Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet) biedt de juridische basis voor de bescherming van gebieden in Nederland. Internationale verplichtingen uit de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, maar ook verdragen als bijvoorbeeld het Verdrag van Ramsar (Wetlands) zijn hiermee in nationale regelgeving verankerd. De Nbwet onderscheidt twee categorieën beschermde gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- Beschermde natuurmonumenten.

Onder Natura 2000-gebieden vallen de gebieden die op grond van de Vogelrichtlijn en/of Habitatrichtlijn zijn aangewezen. Voor al deze gebieden gelden instandhoudingsdoelen. De essentie van het beschermingsregime voor deze gebieden is dat deze instandhoudingsdoelen niet in gevaar mogen worden gebracht. Om dit toetsbaar te maken kent de Natuurbeschermingswet voor projecten en andere handelingen die gevolgen voor soorten en habitats van de betreffende gebieden zouden kunnen hebben, een vergunningplicht (artikel 19d Nbwet). Ook projecten of handelingen die buiten het Natura 2000-gebied plaats vinden kunnen zonder vergunning verboden zijn als er negatieve effecten door 'externe werking' kunnen optreden.

Beschermde Natuurmonumenten kennen een nationale aanwijzingsgrondslag op basis van natuurschoon en natuurwetenschappelijke betekenis. Ook voor het aantasten van de wezenlijke kenmerken van deze Beschermde natuurmonumenten geldt een vergunningplicht (Artikel 16 Nbwet).

Voor Natura 2000-gebieden die vroeger een Beschermde natuurmonument waren, gelden niet alleen de instandhoudingsdoelen ter uitvoering van de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn, maar ook de oude doelen met betrekking tot natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis. Deze zogenaamde 'oude doelen' stammen uit de tijd dat het gebied een Beschermde natuurmonument was. Tot dusverre gold voor die oude doelen het beschermingsregime van de Habitatrichtlijn, terwijl die richtlijn daartoe niet verplicht. Voor beide soorten doelstellingen komen als gevolg van de Crisis- en Herstelwet aparte beschermingsregimes te gelden.

- Oude doelen: voor deze doelen komt het lichtere regime voor beschermde natuurmonumenten te gelden.
- Natura 2000 doelen: voor deze doelen blijft het huidige regime van de Natuurbeschermingswet van toepassing.

2.2 Toetsingskader voortoets

De effecten van de ingrepen worden getoetst aan de instandhoudingsdoelstellingen die gelden voor de habitattypen en soorten waarvoor de betreffende Natura 2000-gebieden zijn aangewezen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen een verslechtering van de kwaliteit van habitattypen en habitats van soorten en een significante verstoring van soorten (conform artikel 19d Nbwet).

2.2.1 *Verslechtering kwaliteit habitats*

Verslechtering van de kwaliteit van een habitat treedt op wanneer in een bepaald gebied de door dit habitat ingenomen oppervlakte afneemt, of wanneer het met de specifieke structuur en functies die voor de staat van instandhouding van de met dit habitat geassocieerde typische soorten, in dalende lijn gaat in vergelijking met de begintoestand. Onder verslechtering wordt de fysieke aantasting van een habitat verstaan.

2.2.2 *Significante verstoring van soorten*

Verstoring van soorten heeft geen directe invloed op de fysieke kenmerken van een gebied; een verstoring betreft soorten en is vaak in de tijd beperkt (lawaaï, lichtbronnen). Belangrijke parameters zijn intensiteit, de duur en de frequentie van verstoringen. Om significant te zijn moet een verstoring de staat van instandhouding van een soort beïnvloeden. Een significante verstoring treedt op wanneer uit populatiedynamische gegevens betreffende die soort in dat gebied blijkt dat de soort het gevaar loopt, in vergelijking met de begintoestand, niet langer een levensvatbare component van de natuurlijke habitat te zullen blijven.

2.2.3 *Significantie*

Voor het begrip significantie bestaat geen juridische (of ecologische) definitie. De Europese Commissie laat de interpretatie van dit begrip over aan de lidstaten. Tot op heden wordt in de jurisprudentie teruggesproken op een uitspraak van het Europese Hof van Justitie uit 2004. In het Kokkelvisserij-arrest is significantie door het Europese Hof van Justitie als volgt omschreven:

‘Een plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een gebied moet worden beschouwd als een plan of project dat significante gevolgen kan hebben voor het betrokken gebied, wanneer de instandhoudingsdoelstellingen daarvan in gevaar dreigen te komen.’

Ook het ministerie van EZ neemt de instandhoudingsdoelen als referentie voor het bepalen van significante effecten; *‘indien als gevolg van een ingreep de toekomstige oppervlakte habitat of leefgebied, aantal van een soort dan wel kwaliteit van een habitat lager zal worden dan zoals bedoeld in de instandhoudingsdoelstelling, dan kan sprake zijn van significante gevolgen’*.¹

2.3 **Bevoegd gezag**

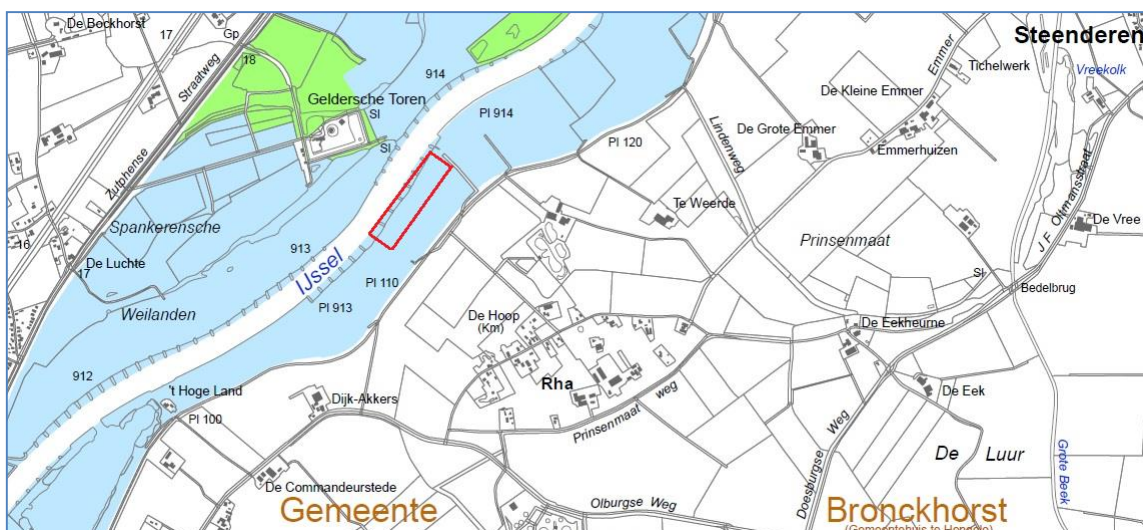
In beginsel treedt de provincie waarin (het grootste deel van) de ingreep plaatsvindt op als bevoegd gezag ten aanzien van de Nbwet. Alleen in uitzonderingsgevallen, genoemd in het Besluit Vergunningen Natuurbeschermingswet, is de minister van EZ bevoegd gezag. Ten aanzien van de herontwikkeling van het perceel in Rha is de provincie Gelderland bevoegd gezag voor de Nbwet.

¹ Regiebureau Natura 2000, Leidraad bepaling significantie, versie 27 mei 2010.

3 Beschrijving relevante Natura 2000-gebieden

3.1 Afbakening

Het plangebied is gelegen binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied Rijntakken (deelgebied Uiterwaarden IJssel). Het plangebied ligt in een gedeelte van het Natura 2000-gebied dat als Vogelrichtlijngebied is aangewezen.

Figuur 4.1: Begrenzing Natura 2000-gebied Rijntakken (blauw = VRL-gebied, groen = HRL-gebied) in relatie tot het plangebied (rood omlijnd).

Andere Natura 2000-gebieden en/of Beschermde natuurmonumenten liggen op grote(re) afstand van het plangebied en buiten de beïnvloedingssfeer van de voorgenomen ingreep. Effecten op andere Natuurbeschermingswetgebieden kunnen op voorhand worden uitgesloten en worden niet verder in deze voortoets behandeld.

3.2 Natura 2000-gebied Rijntakken (deelgebied Uiterwaarden IJssel)

3.2.1 Gebiedsbeschrijving

Het deelgebied Uiterwaarden IJssel omvat het systeem van de rivier de IJssel, de aanliggende oeverwallen en de uiterwaarden. De IJssel is een zijtak van de Rijn en loopt van Arnhem tot aan het IJsselmeer. Het landschap is ontstaan in een periode dat de rivier een veel groter deel van de waterafvoer verzorgde en de monding nog een echte delta was. De IJssel neemt in perioden van hoge afvoer 1/6 deel van de Rijnafvoer voor haar rekening. In perioden met lage afvoer wordt het water op peil gehouden door de stuw in de Neder- Rijn. Gedurende het winterhalfjaar kunnen grote delen van de uiterwaarden geïnundeerd raken. De overstromingsduur en -frequentie variëren sterk van jaar tot jaar. Er zijn grote verschillen in het buitendijkse gebied, verschillen in hoogteligging, afwisseling tussen smalle en brede delen en tussen dichte kleinschalige en grote open delen. Plaatselijk treedt grondwater uit en monden beken uit in het IJsseldal. Zandige kalkrijke oeverwallen en rivierduinen worden afgewisseld met kleiige, vlakke stroomdalen. Bij Arnhem en Dieren snijdt de rivier de stuwwal van de Veluwe aan.

Tot aan Olst zijn in het verleden brede meanders (kronkelwaarden) gevormd. In het middendeel stroomt de rivier tussen relatief smalle, hoog gelegen uiterwaarden. Bij Zalk, in het beneden-deel, krijgt de rivier een breder bed dat bij Kampen overgaat in een kleine delta. Dit jong gebied is gevormd na de Romeinse tijd en voor de afsluiting van het IJsselmeer. Tussen Dieren en Wijhe/Deventer liggen veel landgoederen met daarbij behorende oude verkavelingspatronen, heggen en bossen. Het landschap van het noordelijkste deel is open en wordt gekenmerkt door grasland. Een aantal vrijwel onvergraven en reliëfrijke uiterwaarden zoals Cortenoever, Rammelwaard, Ravenswaard en Scherenwelle, vormt een kleinschalig oud cultuurlandschap met daarin stroomdalgraslanden, kievitsbloemhooilanden en glanshaverhooilanden. In reliëfrijke delen komt plaatselijk hardhoutoibos voor. De IJssel verbindt een aantal natuurgebieden met elkaar:

- de natuurgebieden langs de rivieren, in de Gelderse Poort en bovenstrooms langs de Rijn in het zuiden;
- de laagveenmoerassen van Noordwest Overijssel in het noorden;
- de Randmeren en het Ketelmeer met aansluiting op het IJsselmeer in het westen.

3.2.2 *Begrenzing en oppervlakte*

Het deelgebied Uiterwaarden IJssel omvat de meeste uiterwaarden van het winterbed van de IJssel tussen Westervoort (bij Arnhem) en het Ketelmeer. Het omvat ook het Keteldiep en het Kattendiep tot aan het Ketelmeer. Aan de westzijde van de rivier (linkeroever) betreft dit met name Koningspleij (deels), IJsseloordtsche Polder, Velperwaarden, Rhedense Broek, Havikerwaard (deels), Brummensche Waarden, Cortenoever, Tichelbeekse Waarden, Rammelwaard, Nijenbeker Klei, Wilpsche Klei, Bolwerksweide, Ossenwaard, Terwolder Dorpenwaarden, Welsumer Waarden, Oenerwaarden, Veessenwaarden, Vorchterwaarden, Marlerwaarden, Hoenwaard, Gelderdijsche Waard, Berlinckswellen, Zalkerbosch e.o., De Welle, Onderdijsche Waard en Ketelpolder. Aan de oostzijde (rechteroever) betreft dit met name Hondsbroeksche Pleij (deels), IJsseldijkwaard, Koppenwaard, Rhederlaag, Vaalwaard, Fraterwaard, De Grind, Olburgsewaard, Spaensweerd, Bronkhorster Waarden, Stokebrandswaard, De Mars, Rijsselsche Waarden, Middelwaard, Ravenswaarden, Epse Waarden, Teugse en Veenoordkolken, Deventer Waard, Keizers- en Stobbenwaarden, Hengforder Waarden, Olsterwaarden, Duursche Waarden, Wijher Buitenwaarden, Herxerwaarden, Tichelgaten Windesheim, Herculoose Waarden, Oldeneler Waarden, Schellerwaarden, Engelse Werk, Vreugderijkerwaard, Koppelewaard, Scherenwelle, De Naters en Pijperstaart.

Het gehele Natura 2000-gebied Rijntakken beslaat een oppervlakte van ongeveer 23.000 ha, waarvan ongeveer 8.350 ha zowel Vogel- als Habitatrichtlijngebied is. De (voormalige) beschermde natuurmonumenten (paragraaf 2.1) zijn, inclusief de binnendijs gelegen Tichelgaten bij Windesheim, in hun geheel opgenomen in het Natura 2000-gebied. Deze natuurmonumenten hebben een gezamenlijke oppervlakte van circa 725 ha.

Figuur 4.2.2: Begrenzing Natura 2000-gebied Rijnakken.

3.2.3 Instandhoudingsdoelstellingen

Voor alle Natura 2000-gebieden in Nederland zijn specifieke instandhoudingsdoelstellingen opgesteld. Het gaat hierbij om gerichte doelstellingen voor habitattypen of soorten van de Habitatrichtlijn en/of soorten van de Vogelrichtlijn waarvoor het gebied van bijzondere waarde is.

Om de instandhouding van deze natuurwaarden te kunnen waarborgen, dient voor alle Natura 2000-gebieden een beheerplan te worden opgesteld. Hierin worden onder andere de instandhoudingsdoelen verder op gebiedsniveau uitgewerkt, worden effecten van bestaand gebruik in beeld gebracht en wordt een toetsingskader geboden voor ruimtelijke ontwikkelingen.

In tabel 1 is een overzicht gegeven van de instandhoudingsdoelstellingen die specifiek gelden voor het genoemde Natura 2000-gebied Rijnakken. Specifieke instandhoudingsdoelstellingen zijn soort- of habitatgebonden. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. Zo zijn uiteindelijk per Natura 2000-gebied de instandhoudingsdoelstellingen wat betreft de oppervlakte en kwaliteit van het gebied weergegeven. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding.

In de onderstaande tabel zijn de instandhoudingsdoelen van soorten en habitattypen voor Natura 2000-gebied Rijnakken weergegeven.

Tabel 5.3: instandhoudingsdoelen van habitattypen en soorten voor Natura 2000-gebied Rijntakken

Habitattypen	Doelstelling verspreiding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit
H3150 Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	=	>	>
H3260B Rivieren met waterplanten	=	>	=
H3270 Slikkige rivieroeveren	=	>	>
H6120 Stroomdalgraslanden ¹	=	>	>
H6430A Ruigten en zomen, nat zoet, laag-dynamisch	=	=	=
H6430C Ruigten en zomen, droog	=	=	=
H6510A Glanshaverhooilanden	=	>	>
H6510B Vossenstaartgraslanden	=	>	>
H91E0A Rivierbegeleidende zachthout-Ooibossen	=	=	>
H91E0B Rivierbegeleidende essen-iepenbossen	=	=	>
H91F0 Droge hardhoutooibossen	=	>	>

¹Prioritair habitatype

Soorten	Doelstelling verspreiding leefgebied	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Doelstelling populatie
H1095 Zeeprik	=	>	>	>
H1099 Rivierprik	=	>	>	>
H1102 Elft	=	=	=	>
H1106 Zalm	=	=	=	>
H1134 Bittervoorn	=	=	=	=
H1145 Grote modderkruiper	>	>	>	>
H1149 Kleine modderkruiper	=	=	=	=
H1163 Rivierdonderpad	=	=	=	=
H1166 Kamsalamander	>	>	>	>
H1318 Meervleermuis	=	=	=	=
H1337 Bever	=	=	=	>

Broedvogels	<i>Doelstelling verspreiding leefgebied</i>	<i>Doelstelling omvang leefgebied</i>	<i>Doelstelling kwaliteit leefgebied</i>	<i>Omvang populatie van "x" paren</i>
A004 Dodaars		=	=	45
A017 Aalscholver		=	=	660
A021 Roerdomp		>	>	20
A022 Woudaap		>	>	20
A119 Porseleinhoen		>	>	40
A122 Kwartelkoning		>	>	160
A153 Watersnip		=	=	17
A197 Zwarte stern		>	>	240
A229 IJsvogel		=	=	25
A249 Oeverwaluw		=	=	680
A272 Blauwborst		=	=	95
A298 Grote karekiet		>	>	70
Niet-broedvogels	<i>Doelstelling verspreiding leefgebied</i>	<i>Doelstelling omvang leefgebied</i>	<i>Doelstelling kwaliteit leefgebied</i>	<i>Seizoensge- middelde van "x" vogels</i>
A005 Fuut		=	=	570
A017 Aalscholver		=	=	1300
A037 Kleine zwaan		=	=	100
A038 Wilde zwaan		=	=	30
A039 Toendrarietgans	=	=($<$)	=	2800
A041 Kolgans	=	=($<$)	=	10.600
A043 Grauwe gans	=	=($<$)	=	22.000
A045 Brandgans	=	=($<$)	=	5.200
A048 Bergeend		=	=	120
A050 Smient	=	=($<$)	=	17.900
A051 Krakeend		=	=	340
A052 Wintertaling		=	=	1.100
A053 Wilde eend		=	=	6.100
A054 Pijlstaart		=	=	130
A056 Slobeend		=	=	400
A059 Tafeleend		=	=	990
A061 Kuifeend		=	=	2.300
A068 Nonnetje		=	=	40
A125 Meerkoet		=	=	8.100
A130 Scholekster		=	=	340
A140 Goudplevier		=	=	140
A142 Kievit		=	=	8.100
A151 Kemphaan		=	=	1.000 ²
A156 Grutto		=	=	690
A160 Wulp		=	=	850
A162 Tureluur		=	=	65

²Betreft seizoensmaximum

4 Effecten en toetsing

4.1 Afbakening

De voorgenumen herontwikkeling van het perceel tot vochtig bloemrijk grasland voor weide- en watervogels kan leiden tot de volgende verstoringseffecten:

- oppervlakteverlies (leefgebied);
- verstoring;
- verzuring of vermesting als gevolg van stikstofdepositie.

Andere verstoringaspecten zijn niet aan de orde en worden derhalve niet in deze voortoets behandeld.

4.2 Oppervlakteverlies

4.2.1 *Habitattypen*

Het plangebied ligt in een gedeelte van het Natura 2000-gebied Rijntakken dat alleen is aangewezen als Vogelrichtlijngebied. Van kwalificerende habitattypen in het plangebied is geen sprake. Effecten als gevolg van oppervlakteverlies op kwalificerende habitattypen kunnen derhalve worden uitgesloten.

4.2.2 *Habitatsoorten*

Het plangebied ligt in een gedeelte van het Natura 2000-gebied Rijntakken dat alleen is aangewezen als Vogelrichtlijngebied. Het plangebied betreft een bouwland/grasland en bevat geen (potentieel) biotoop voor kwalificerende habitatsoorten. Effecten als gevolg van oppervlakteverlies op kwalificerende habitatsoorten kunnen derhalve worden uitgesloten.

4.2.3 *Vogelsoorten*

Het plangebied betreft een bouwland/grasland en bevat slechts beperkt geschikt biotoop voor kwalificerende vogelsoorten. Alleen voor grasetende watervogels zoals kolgans, grauwe gans, wilde zwaan, kleine zwaan en smient bevat het plangebied geschikt foerageergebied wanneer het perceel in gebruik is als grasland. Het perceel is 60 m. bij 650 m. groot en beslaat met nog geen 4 ha. slechts een fractie van het totaal aan geschikte biotoop voor grasetende watervogels in het deelgebied Uiterwaarden IJssel. In de nieuwe situatie ontstaat er een natter grasland, maar dit zal ook geschikt foerageergebied voor grasetende watervogels zijn. Zeker in afwisseling met de drogere graslanden die in de omgeving aanwezig blijven. Per saldo is er derhalve geen sprake van verlies aan foerageergebied van kwalificerende vogelsoorten. Effecten als gevolg van oppervlakteverlies op kwalificerende vogelsoorten kunnen derhalve worden uitgesloten.

4.3 Verstoring

4.3.1 *Habitatsoorten*

Het plangebied ligt in een gedeelte van het Natura 2000-gebied Rijntakken dat alleen is aangewezen als Vogelrichtlijngebied. Het plangebied zelf betreft een bouwland/grasland en bevat geen (potentieel) biotoop voor kwalificerende habitatsoorten. Ook in de directe omgeving van het plangebied zijn geen geschikte habitats van kwalificerende habitatsoorten aanwezig. Effecten als gevolg van verstoring op kwalificerende habitatsoorten kunnen derhalve worden uitgesloten.

4.3.2 *Vogelsoorten*

Het plangebied betreft een bouwland/grasland en bevat slechts beperkt geschikt biotoop voor kwalificerende vogelsoorten. Alleen voor grasetende watervogels zoals kolgans, grauwe gans, wilde zwaan, kleine zwaan en smient bevat het plangebied geschikt foerageergebied wanneer het perceel in gebruik is als grasland. Werkzaamheden worden uitgevoerd buiten het broedseizoen van vogels (weidevogels) om niet in strijd met de Flora- en faunawet te handelen. Dat betekent dat in het gebied verblijvende niet-broedvogels tijdelijk verstoord kunnen worden door de aanlegwerkzaamheden. De werkzaamheden nemen enkele weken in beslag waardoor slechts sprake is van een tijdelijke verstoring. Bovendien blijft er ruim voldoende geschikt foerageergebied voor grasetende watervogels in de directe omgeving aanwezig. Verstoring van slaap- of rustplaatsen van kwalificerende vogelsoorten is niet aan de orde. De tijdelijke verstoring als gevolg van de aanlegwerkzaamheden leidt niet tot een significante verstoring van kwalificerende vogelsoorten van het Natura 2000-gebied Rijntakken. De ingreep heeft geen invloed op de aantallen niet-broedvogels die in het Natura 2000-gebied kunnen verblijven.

4.4 **Stikstofdepositie**

4.4.1 *Habitattypen*

Het plangebied ligt in een gedeelte van het Natura 2000-gebied Rijntakken dat alleen is aangewezen als Vogelrichtlijngebied. Van kwalificerende habitattypen in het plangebied is geen sprake. Aan de overzijde van de IJssel ligt een klein deel Habitatrichtlijngebied rond de Geldersche Toren. In dit gebied komt volgens de habitatkaart de volgende habitattypen voor:

- H3150 Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden;
- H91E0A Vochtige alluviale bossen (zachthoutooibossen);
- H91E0B Vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen).

Deze habitattypen zijn niet gevoelig voor stikstofdepositie. Bovendien is slechts sprake van tijdelijke werkzaamheden die hooguit enkele weken duren. Van accumulatie van stikstofdepositie in de bodem waardoor deze verzuurt en de kwaliteit van de betreffende habitattypen kan verslechteren is in zo'n korte werkperiode geen sprake. Effecten op kwalificerende habitattypen als gevolg van stikstofdepositie kunnen worden uitgesloten.

Andere kwalificerende habitattypen van het Natura 2000-gebied Rijntakken komen niet binnen 5 km van het plangebied voor. Kwalificerende habitattypen van het Natura 2000-gebied Veluwe die gevoelig zijn voor stikstofdepositie, zoals H9110 Beuken-eikenbossen met hultst, liggen op > 3 km afstand van het plangebied. Gelet op de beperkte omvang van de ingreep en het feit dat slechts sprake is van tijdelijke werkzaamheden die hooguit enkele weken duren, kunnen effecten op kwalificerende habitattypen worden uitgesloten. Van accumulatie van stikstofdepositie in de bodem waardoor deze verzuurt en de kwaliteit van de betreffende habitattypen kan verslechteren is in zo'n korte werkperiode geen sprake. Effecten op kwalificerende habitattypen als gevolg van stikstofdepositie kunnen worden uitgesloten.

4.4.2 *Habitatsoorten en vogelsoorten*

In de directe omgeving van het plangebied is geen leefgebied voor soorten aanwezig dat gevoelig is voor stikstofdepositie. Rond de Geldersche Toren komt de kwalificerende habitatsoort kamsalamander voor. Het leefgebied van deze soort is niet gevoelig voor stikstofdepositie (alleen voor sterke verzuring, maar daarvan is geen sprake als gevolg van de graafwerkzaamheden). Andere leefgebieden voor soorten die gevoelig zijn voor stikstofdepositie, zoals glanshaverhooilanden (kwartelkoning), heidegebieden (nachtzwaluw, roodborsttapuit) en oude bossen (zwarte specht) liggen op grote afstand van het plangebied (> 3 km). Gelet op de beperkte inzet van materieel, de beperkte omvang van het plangebied en het feit dat slechts sprake is van tijdelijke werkzaamheden die hooguit enkele weken duren, kunnen effecten op leefgebieden van kwalificerende soorten worden uitgesloten. Van accumulatie van stikstofdepositie in de bodem waardoor deze verzuurt en de kwaliteit van de leefgebieden van kwalificerende soorten kan verslechteren is in zo'n korte werkperiode geen sprake. Effecten op leefgebieden van kwalificerende soorten als gevolg van stikstofdepositie kunnen worden uitgesloten.

5 Conclusie

In verband met de voorgenomen herontwikkeling van een perceel langs de IJssel te Rha van bouwland/grasland naar vernet bloemrijk grasland voor weide- en watervogels, is een voortoets in het kader van de Nbwet uitgevoerd. Uit de voortoets blijkt dat de voorgenomen herontwikkeling niet leidt tot oppervlakteverlies van kwalificerende habitattypen en/of leefgebied van kwalificerende soorten. Het plan leidt wel tot een verbeterde situatie voor het gewenste habitat voor kwalificerende soorten. Tijdens de aanlegwerkzaamheden kan tijdelijk verstoring op de directe omgeving optreden, maar dit leidt niet tot een effect op de instandhoudingsdoelstellingen van kwalificerende soorten. Van een significante verstoring van kwalificerende soorten is derhalve geen sprake. De voorgenomen herontwikkeling leidt evenmin tot een aantasting van de kwaliteit van kwalificerende habitattypen en/of habitats van soorten als gevolg van stikstofdepositie. Het deel van het Natura 2000-gebied Rijntakken waarin het plangebied ligt betreft een Vogelrichtlijngebied. Delen van het gebied die zijn aangewezen als Habitatrichtlijngebied liggen op grotere afstand van het plangebied. Voor stikstof gevoelige kwalificerende habitattypen en/of habitats van soorten liggen op > 3 km afstand van het plangebied. Gelet op de beperkte inzet van materieel, de beperkte omvang van het plangebied en het feit dat slechts sprake is van tijdelijke werkzaamheden die hooguit enkele weken duren, kunnen effecten op verder weg gelegen kwalificerende habitattypen en/of habitats van soorten worden uitgesloten. Van accumulatie van stikstofdepositie in de bodem waardoor deze verzuurt en de kwaliteit van de habitattypen en/of habitats van kwalificerende soorten kan verslechteren is in zo'n korte werkperiode geen sprake.

Geconcludeerd wordt dat de voorgenomen herontwikkeling van het perceel niet leidt tot een aantasting van de natuurlijke kenmerken van een Natura 2000-gebied. De instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden worden niet aangetast.